

[Dyremose]

Det er selvsagt sådan, at når cirkulærerne er udarbejdet, må det være sådan, at deres ånd også bliver efterlevet inden for alle områder af det offentlige administration. Det er også vort indtryk, at udviklingen er godt på vej, når man tager i betragtning, at der kan være vægtige tjenstlige eller praktiske grunde, som i visse tilfælde taler imod deltidsbeskæftigelse.

Vi vil derfor for denne del af forslaget vedkommende under det udvalgsarbejde, som jeg formoder vil ske i arbejdsmarkedsudvalget, hvor denne problemkreds normalt bliver behandlet, positivt medvirke til at skabe muligheder for at stimulere til en øget adgang til deltidsbeskæftigelse inden for den offentlige sektor.

Når vi vender os til det private arbejdsmarked, så må jeg sige, at vi også på dette område gerne vil have udviklingen fremmet, således at der bliver en øget adgang til deltidsbeskæftigelse, og vi vil gerne være med til at opfordre organisationerne til i videst mulig udstrækning at indgå aftaler, der muliggør dette. Men vi mener, at det vil være uheldigt, hvis folketinget med gode og pæne motiver flig for flig, punkt for punkt fjerner de aftaleområder, der har været og bør være arbejdsmarkedets parter aftaleområde.

Vi er altså en anelse, for ikke at sige meget skeptiske over for anden del af venstres beslutningsforslag og er bange for, at dette beslutningsforslag vil kunne komme til at virke mod sin hensigt, hvis man påtvinger arbejdsmarkedets parter en løsning, som ikke egner sig for en lang række brancher, hvor det ville være bedre, at man havde nogle individuelle aftaler. Vi vil selvsagt under udvalgsarbejdet se på, om man kan finde frem til nogle formuleringer, der også kan stimulere udviklingen på det private arbejdsmarked, men vi vil altså ikke gøre det ved at trække ordninger ned over hovedet på arbejdsmarkedets parter.

Knud Lind (FP):

Da vores ordfører ikke er i stand til at komme i aften, skal jeg på mit partis vegne forelægge vores indstilling til forslaget.

Fremskridtspartiet er overvejende positivt indstillet over for forslaget, som man kan dele op i to dele: 1. Deltidsbeskæftigelse i den offentlige sektor, og 2. Deltidsbeskæftigelse

i den private sektor, det vil sige aftale mellem den enkelte arbejdsgiver og den enkelte arbejdstager angående deltidsbeskæftigelse.

For så vidt angår det at kunne få lov til selv at bestemme, hvor meget man vil arbejde, synes vi, der er nogle rigtige intentioner i det. Det er da også muligt, at der er nogle ledige pladser, der kan udfyldes, og det mener vi er godt. Men der er jo altså et men ved det. På det private arbejdsmarked er der nogle overenskomster, og det er vores indstilling, at dem skal man selv finde ud af, dem skal vi ikke blande os i ved lovgivning.

Endelig er der spørgsmålet – jeg er ikke klar over det, det kan være, ministeren eventuelt vil svare på det – om f. eks. to, der arbejdede på fuldtid og blev enige om, at de hver især ville gå på halvtid, eventuelt kunne få supplerende understøttelse. Der kunne altså godt komme nogle udgifter. Og det er netop spørgsmålet, hvad der vil ske i praksis. Nogle udgifter vil der kunne komme med det især ved vuggestuer, børnehaver m.v., hvor der er tale om halvtidsbeskæftigelse, for de skal jo alligevel have passet deres børn, og det bliver nok på heldid i stedet for. Der kan også blive en del administration i den offentlige sektor med at se efter dem, som skal køre på halvtid i stedet for. Jeg mener, der i dette forslag mangler nogle konsekvensberegninger på, hvad vil det koste. Eller er det sådan, at venstres forslag slet ikke vil koste noget for staten?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Venstre lægger ikke skjul på, at meningen med dette forslag bl. a. er, at vi nu skal til at lovgive, inden man giver sig til at overenskomsthandle mellem arbejdsgiverne og arbejdstagerne. Det kan vi selvsagt ikke medvirke til.

Forslaget er efter min mening overflødigt, idet deltidsarbejde jo har taget til i de senere år. Det fremgår klart af den seneste beskæftigelsesundersøgelse, vi netop har fået i arbejdsmarkedsudvalget. Det fremgår også klart, at det især er kvinderne, der arbejder på deltid. Deltidsbeskæftigelse for kvinder er steget fra 36 pct. i 1972 til 46 pct. i 1979. For mænd er tallet uændret 4,4 pct. Af disse tal fremgår det klart, at det især er kvinderne, der arbejder på deltid, og det er der ikke no-